

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 379

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 19 mai 2008

SUMAR

	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 260 din 6 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 129 alin. 5 din Codul de procedură civilă	2-3	636.	— Ordin al ministrului pentru întreprinderi mici și mijlocii, comerț, turism și profesii liberale pentru aprobarea Normelor metodologice privind clasificarea structurilor de primire turistice	8
Decizia nr. 264 din 6 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) și (9) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	3-4	1.270.	— Ordin al ministrului justiției pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Consiliului tehnico-economic al Administrației Naționale a Penitenciarelor	9-12
Decizia nr. 265 din 6 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 și art. 30 alin. 1, 2 și 4 din Codul de procedură civilă.....	4-6		ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI	
Decizia nr. 266 din 6 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 5 și art. 324 alin. 1 pct. 4 din Codul de procedură civilă	6-8		Hotărârea din 29 iunie 2006 în Cauza Togănel și Grădinaru împotriva României	13-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 260**

din 6 martie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 129 alin. 5
din Codul de procedură civilă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 129 alin. 5 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ioan Călin în Dosarul nr. 646/297/2006 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că textul de lege criticat nu contravine principiului imparțialității justiției, ci, dimpotrivă, constituie o garanție a dreptului părții la un proces echitabil.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 646/297/2006, **Tribunalul Botoșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 129 alin. 5 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată într-o cauză având ca obiect un recurs civil.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât prin exercitarea de către judecătorii a rolului activ prevăzut de lege se aduce atingere principiului constituțional al imparțialității justiției și dreptului la apărare al părților.

Tribunalul Botoșani — Secția civilă opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece exercitarea de către judecătorii a rolului activ servește aflării adevărului, ca premisă a soluționării corecte a cauzelor.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat este constituțional, deoarece înfăptuirea justiției nu este posibilă fără cunoașterea situației de fapt reale, iar această cunoaștere nu este posibilă fără exercitarea rolului activ al instanței de judecată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie prevederile art. 129 alin. 5 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: *„Judecătorii au îndatorirea să stăruie, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greșeală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale. Ei vor putea ordona administrarea probelor pe care le consideră necesare, chiar dacă părțile se împotrivesc.”*

Excepția este raportată la prevederile constituționale ale art. 24 referitor la dreptul la apărare, art. 44 privind dreptul de proprietate privată și art. 124 referitor la înfăptuirea justiției.

Examinând excepția, Curtea observă că legiuitorul român a optat pentru instituirea rolului activ al judecătorului în procesul civil, pornind de la premisa că justiția constituie un serviciu public al cărui scop este nu numai soluționarea conflictelor dintre părți, ci și restabilirea ordinii de drept, ceea ce este în deplină concordanță cu prevederile art. 124 din Constituție referitor la înfăptuirea justiției. Pe de altă parte însă, intervenția judecătorului în virtutea rolului său activ este limitată de principiul disponibilității.

Pornind de la aceste considerente, Curtea constată că nu poate fi reținută critica privind încălcarea dreptului la apărare al părților, între modalitățile în care rolul activ al judecătorului se poate manifesta înscriindu-se, de exemplu, și încuviințarea probelor după trecerea termenului stabilit de lege, în situația când partea nu a solicitat proba din neștiință sau din cauza lipsei de pregătire. Totodată, consacrară rolului activ al judecătorului are ca scop asigurarea unui echilibru procesual între părți și respectarea principiului egalității acestora.

În final, Curtea constată că autorul excepției este de fapt nemulțumit de modul în care instanța de judecată și-a exercitat rolul activ, aceasta încălcând, în opinia sa, art. 44 din Constituție referitor la dreptul de proprietate privată, aspect care nu poate face însă obiectul controlului de constituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 129 alin. 5 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ioan Călin în Dosarul nr. 646/297/2006 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 264 din 6 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) și (9) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

întrucât nu stabilesc cu claritate data de la care curge termenul de recurs, iar procedura de comunicare a actelor procedurale prin publicarea lor în Buletinul procedurilor de insolvență este de natură să genereze necunoașterea de către părțile interesate a existenței unui proces și a stadiului în care se află acesta.

Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece reglementarea a fost impusă de natura specială a procedurii insolvenței, de numărul mare de participanți la această procedură și de numărul mare de hotărâri care pot fi atacate cu recurs. În ce privește claritatea reglementării, instanța opinează că modul de calcul al termenului de recurs rezultă din textul de lege atacat.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 sunt neconstituționale, deoarece lipsa posibilității materiale de a plăti taxele cerute de lege pentru a avea acces la Buletinul procedurilor de insolvență are drept efect îngrădirea accesului liber la justiție, a dreptului la un proces echitabil și a dreptului la apărare. Cât privește prevederile art. 9 din Legea nr. 85/2006, se consideră că acestea sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 138/3/1999, **Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1) și art. 9 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.**

Excepția a fost ridicată într-un recurs în care instanța de judecată a ridicat din oficiu excepția tardivității introducerii acestuia.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se consideră că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale,

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Prin dispozitivul Încheierii din 23 noiembrie 2007, Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1) și art. 9 din Legea nr. 85/2006. Din concluziile autorului excepției și din considerentele încheierii de sesizare rezultă însă că excepția are ca obiect dispozițiile art. 7 alin. (1) și (9) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, dispoziții asupra cărora Curtea se va pronunța prin prezenta decizie. Acestea au următorul conținut: „(1) Citarea părților, precum și comunicarea oricăror acte de procedură, a convocărilor și notificărilor se efectuează prin Buletinul procedurilor de insolvență. Comunicarea citațiilor, a convocărilor și notificărilor față de participanții la proces, al căror sediu, domiciliu sau reședință se află în străinătate, este supusă dispozițiilor Codului de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare. Buletinul procedurilor de insolvență va fi realizat și în formă electronică.[...]”

(9) Publicarea actelor de procedură sau, după caz, a hotărârilor judecătorești în Buletinul procedurilor de insolvență înlocuiește, de la data publicării acestora, citarea, convocarea și notificarea actelor de procedură efectuate individual față de participanții la proces, acestea fiind prezumate a fi îndeplinite la data publicării.”

Excepția este raportată la prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 referitor la dreptul la apărare și art. 129 referitor la folosirea căilor de atac.

Examinând excepția, Curtea observă că prevederile art. 7 alin. (1) și (9) din Legea nr. 85/2006 au făcut obiectul controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 232 din 4 martie 2008,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) și (9) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romarta” — S.A. din București în Dosarul nr. 138/3/1999 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 265
din 6 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 și art. 30 alin. 1, 2 și 4 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 326 din 24 aprilie 2008, Curtea a reținut, în esență, că specificul procedurii insolvenței a impus adoptarea unor reguli de procedură speciale, care derogă de la normele dreptului comun, stabilirea acestora constituind atributul exclusiv al legiuitorului, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție. În această materie, ca de altfel oriunde legiuitorul a condiționat valorificarea unui drept de îndeplinirea anumitor cerințe sau de exercitarea sa într-un anumit termen, nu s-a procedat în această manieră cu intenția de a restrânge accesul liber la justiție sau dreptul la apărare, ci exclusiv pentru a instaura un climat de ordine, indispensabil în vederea exercitării drepturilor constituționale prevăzute de art. 21 și 24, prevenind astfel abuzurile și asigurând protecția drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți.

Întrucât criticile de neconstituționalitate privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele cuprinse în decizia menționată își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Nu poate fi reținută nici critica privind încălcarea dispozițiilor art. 129 din Constituție, de vreme ce prin Legea nr. 85/2006 se reglementează cu privire la căile de atac ce pot fi exercitate.

În final, Curtea reține că pretinsa neclaritate a art. 7 alin. (9) din Legea nr. 85/2006 nu constituie o problemă de constituționalitate, ci de interpretare și aplicare a legii, aspect ce ține de competența instanței de judecată.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 și art. 30 alin. 1, 2 și 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ilie Gheorghe Vasile Cornel în Dosarul nr. 1.549/3/2007 al Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.801 D/2007, având ca obiect aceeași excepție de

neconstituționalitate, ridicată de același autor în Dosarul nr. 15.266/3/2006 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, reprezentantul Partidului Solidarității Democratice pentru Șanse Egale și o Societate mai Bună și reprezentantul Partidului Popular și al Protecției Sociale, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.865 D/2007, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 din Codul de procedură civilă, ridicată de Societatea Comercială „Agenția de Pază Professional Style” — S.R.L. din Drobeta Turnu-Severin în Dosarul nr. 2.876/101/2006 al Tribunalului Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor sus menționate, având în vedere obiectul excepțiilor ridicate.

Ilie Gheorghe Vasile Cornel și reprezentantul Partidului Solidarității Democratice pentru Șanse Egale și o Societate mai Bună se opun conexării dosarelor, considerând că nu există identitate de obiect.

Reprezentantul Partidului Popular și al Protecției Sociale și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin.(5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarelor nr. 1.801 D/2007 și nr. 1.865 D/2007 la Dosarul nr. 1.776 D/2007, care este primul înregistrat.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Ilie Gheorghe Vasile Cornel și reprezentantul Partidului Solidarității Democratice pentru Șanse Egale și o Societate mai Bună solicită admiterea excepției, susținând oral concluziile scrise depuse la instanța care a sesizat Curtea. Reprezentantul Partidului Solidarității Democratice pentru Șanse Egale și o Societate mai Bună depune concluzii scrise în acest sens.

Reprezentantul Partidului Popular și al Protecției Sociale solicită respingerea excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, apreciind că se impune păstrarea jurisprudenței Curții în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 24 octombrie 2007, 5 noiembrie 2007 și din 6 decembrie 2007, pronunțate în Dosarele nr. 1.549/3/2007, nr. 15.266/3/2006 și nr. 2.876/101/2006, **Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 și art. 30 din Codul de procedură civilă, iar Tribunalului Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată în cauze în care s-au formulat cereri de recuzare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că modificările aduse dispozițiilor legale criticate sunt discriminatorii și încalcă dreptul la un proces echitabil. Totodată, inadmisibilitatea recuzării tuturor judecătorilor unei instanțe contravine principiilor constituționale invocate.

Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă și Tribunalul Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale

opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând referire la considerentele reținute de Curte în jurisprudența sa.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, pentru aceleași considerente reținute de Curte în jurisprudența sa.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, așa cum a statuat și Curtea în jurisprudența sa.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției și ale celorlalte părți prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 1 alin. (2), ale art.2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Prin încheierile pronunțate, instanțele au sesizat Curtea Constituțională cu prevederile art. 28 și 30 din Codul de procedură civilă.

În realitate, obiectul excepției, așa cum rezultă din concluziile autorilor, îl constituie modificările prevederilor art. 28 și 30 din Codul de procedură civilă.

Curtea observă că dispozițiile art. 30 alin. 3 din Codul de procedură civilă au fost abrogate în mod expres prin art. I pct. 7 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă.

Prin urmare, prin prezenta decizie, Curtea se va pronunța asupra dispozițiilor art. 28 și art. 30 alin. 1, 2 și 4 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

— Art. 28 din Codul de procedură civilă: „1. Nu se pot recuza judecătorii, rude sau afini ai acelor care stau în judecată ca tutore, curator sau director al unei instituții publice sau societăți comerciale, când aceștia nu au interes personal în judecarea pricinii.

2. Nu se pot recuza toți judecătorii unei instanțe sau ai unei secții a acesteia.

21. Cererile de recuzare a instanțelor ierarhic superioare formulate la instanța care soluționează litigiul sunt inadmisibile.

3. Pentru aceleași motive de recuzare nu se poate formula o nouă cerere împotriva aceluiași judecător.”;

— Art. 30 din Codul de procedură civilă: „Recuzarea judecătorului se hotărăște de instanța respectivă, în alcătuirea căreia nu poate să intre cel recuzat.

În cazul când din pricina recuzării nu se poate alcătui completul de judecată, cererea de recuzare se judecă de instanța ierarhic superioară.

Cererile de recuzare inadmisibile potrivit art. 28 se soluționează de instanța în fața căreia au fost formulate.”

Excepția de neconstituționalitate este raportată la prevederile constituționale ale art. 10, art. 15 alin. (1), art. 16, 20, 21, 24, 30, 51, 53 și 126. Totodată, excepția mai este raportată și la dispozițiile „art. 1 și următoarele din Declarația Universală a

Drepturilor Omului” și cele ale „art. 1 și următoarele din Carta Social Europeană”.

Examinând excepția, Curtea constată că prin Decizia nr. 1.028 din 13 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 821 din 3 decembrie 2007, și prin Decizia nr. 1.176 din 11 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 54 din 23 ianuarie 2008, s-a mai pronunțat asupra prevederilor legale criticate, excepțiile fiind ridicate de aceiași autori cu o motivare similară.

Curtea a reținut, în esență, că textele de lege criticate reprezintă norme procedurale care țin de opțiunea legiuitorului, exercitată în conformitate cu art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.

Cu privire la critica referitoare la dispozițiile art. 28 din Codul de procedură civilă, Curtea a reținut că instituția recuzării în procesele judiciare se justifică prin imperativul asigurării unei judecăți imparțiale, în care părțile să fie protejate de eventuala părtinire a judecătorului. Recuzarea nu poate fi, în consecință, decât individuală, și nu colectivă, și nici nu poate conduce, în sistemul nostru juridic, la împiedicarea tuturor judecătorilor unei instanțe de a judeca procesele cu care au fost investiți în condițiile legii.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 și art. 30 alin. 1, 2 și 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ilie Gheorghe Vasile Cornel în Dosarul nr. 1.549/3/2007 al Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și în Dosarul nr. 15.266/3/2006 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă precum și de Societatea Comercială „Agenția de Pază Professional Style” — S.R.L. din Drobeta Turnu-Severin în Dosarul nr. 2.876/101/2006 al Tribunalului Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 266 din 6 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 5 și art. 324 alin. 1 pct. 4 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 5 și art. 324 alin. 1 pct. 4 din Codul de

Totodată, Curtea a statuat că prin textele de lege criticate legiuitorul nu a înțeles să restrângă accesul liber la justiție sau dreptul la apărare, ci să asigure un climat de ordine, indispensabil exercitării în condiții optime a acestor drepturi constituționale.

De asemenea, Curtea a reținut că, în măsura în care normele legale criticate nu operează nicio distincție între subiectele de drept supuse incidenței lor, susținerea pretinsului său caracter discriminatoriu este lipsită de temei și nu poate fi primită.

Aceste reguli de procedură se justifică prin intenția legiuitorului de a împiedica tergiversarea înlăptuirii actului de justiție, ceea ce contribuie la respectarea dreptului părților la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ținându-se seama și de interesele legitime ale celorlalte părți, nu numai de cele ale părții care a formulat cererea de recuzare.

Pentru aceleași motive, nu poate fi reținută nici încălcarea prevederilor din Constituție și din actele internaționale invocate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

procedură civilă, excepție ridicată de Ecaterina Ghițulescu în Dosarul nr. 1.272/42/2007 al Curții de Apel Ploiești — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.853 D/2007, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Gheorghe Răileanu în Dosarul nr. 3.756/301/2003 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal răspunde partea Duque Vincent Gerard Louis Adolphe, asistată de apărător cu delegație la dosar, lipsind

autorul excepției și celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează completul de judecată că la dosar autorul excepției a formulat o cerere de amânare pentru motive medicale, fără a depune nicio dovadă în acest sens.

Apărătorul părții prezente se opune cererii de amânare.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii de amânare.

Curtea respinge cererea de amânare.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor sus menționate, având în vedere obiectul excepțiilor ridicate.

Ecaterina Ghițulescu, apărătorul părții Duque Vincent Gerard Louis Adolphe și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.853 D/2007 la Dosarul nr. 1.789 D/2007, care este primul înregistrat.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Ecaterina Ghițulescu lasă la aprecierea instanței soluționarea excepției.

Apărătorul părții Duque Vincent Gerard Louis Adolphe solicită respingerea excepției, considerând că instituirea căii de atac a revizuirii nu aduce atingere, ci, dimpotrivă, este în acord cu prevederile constituționale referitoare la dreptul la apărare. În sprijinul celor susținute depune concluzii scrise la dosar.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 9 noiembrie 2007 și din 5 decembrie 2007, pronunțate în dosarele nr. 1.272/42/2007 și nr. 3.756/301/2003, **Curtea de Apel Ploiești — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 pct. 5 și art. 324 alin. 1 pct. 4 din Codul de procedură civilă, iar Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată în cauze având ca obiect recursuri împotriva unor hotărâri pronunțate în revizuire.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul Ecaterina Ghițulescu susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât prevăd un termen prea scurt de introducere a cererii de revizuire și pun condiția, greu de realizat, a dovedirii imposibilității depunerii înscrisurilor doveditoare în timpul judecării procesului.

Autorul excepției Gheorghe Răileanu consideră că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât destabilizează autoritatea de lucru judecat a unei hotărâri definitive și încalcă dreptul la apărare al intimatului în procesul de revizuire.

Curtea de Apel Ploiești — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că atât prevederea unui termen în care hotărârea poate fi atacată în calea de atac a revizuirii, cât și reglementarea în mod riguros a condițiilor și motivelor pentru care se poate face cerere de revizuire constituie măsuri de garantare a securității procesului civil.

Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă opinează că excepția este neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența Curții în materie.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale în sensul celor statuate de Curte în jurisprudența sa.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției și ale apărătorului părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 322 pct. 5 și art. 324 alin. 1 pct. 4 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă: *„Revizuirea unei hotărâri rămase definitivă în instanța de apel sau prin neapelare, precum și a unei hotărâri dată de o instanță de recurs atunci când evocă fondul, se poate cere în următoarele cazuri: [...]*

5. dacă, după darea hotărârii, s-au descoperit înscrisuri doveditoare, reținute de partea potrivnică sau care nu au putut fi înfățișate dintr-o împrejurare mai presus de voința părților, ori dacă s-a desființat sau s-a modificat hotărârea unei instanțe pe care s-a întemeiat hotărârea a cărei revizuire se cere.”;

— Art. 324 alin. 1 pct. 4 din Codul de procedură civilă: *„(1) Termenul de revizuire este de o lună și se va socoti:[...]*

4. în cazurile prevăzute de art. 322 pct. 5, din ziua în care s-au descoperit înscrisurile ce se invocă ori, după caz, din ziua în care partea a luat cunoștință de hotărârea desființată sau modificată pe care s-a întemeiat hotărârea a cărei revizuire se cere.”

Excepția este raportată la dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (2) și (3) referitoare la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 124 privind înfăptuirea justiției.

Examinând excepția, Curtea Constituțională reține următoarele:

Revizuirea este o cale extraordinară de atac promovată pentru a îndrepta erorile de fapt, în scopul restabilirii adevărului în cauză, ceea ce este în deplină concordanță cu prevederile art. 124 din Constituție privind înfăptuirea justiției. Interesul legat de stabilitatea hotărârilor judecătorești definitive, precum și a raporturilor juridice care au fost supuse controlului instanțelor prin hotărârile respective a impus ca legea să stabilească riguros și limitativ cazurile și motivele pentru care se poate exercita această cale de atac, precum și modul în care acestea pot fi probate.

Din această perspectivă, prevederile legale criticate nu aduc atingere accesului liber la justiție, dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare, întrucât, așa cum a statuat Curtea în jurisprudența sa, reglementarea de către legiuitor, în limitele stabilite de Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept, inclusiv prin instituirea unor termene, nu constituie o restrângere a exercițiului acestora.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 5 și art. 324 alin. 1 pct. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ecaterina Ghițulescu în Dosarul nr. 1.272/42/2007 al Curții de Apel Ploiești — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie și de Gheorghe Răileanu în Dosarul nr. 3.756/301/2003 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL PENTRU ÎNTREPRINDERI MICI ȘI MIJLOCII, COMERȚ, TURISM ȘI PROFESII LIBERALE

ORDIN

pentru aprobarea Normelor metodologice privind clasificarea structurilor de primire turistice

În temeiul Hotărârii Guvernului nr. 387/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Comerț, Turism și Profesii Liberale, cu modificările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 1.328/2001 privind clasificarea structurilor de primire turistice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul pentru întreprinderi mici și mijlocii, comerț, turism și profesii liberale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice privind clasificarea structurilor de primire turistice, prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Pe data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă: Ordinul ministrului turismului nr. 510/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice privind clasificarea structurilor de primire turistice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 bis din 6 august 2002, Ordinul ministrului turismului nr. 911/2002 privind modificarea și completarea Ordinului ministrului turismului nr. 510/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice privind clasificarea

structurilor de primire turistice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 898 din 11 decembrie 2002, Ordinul ministrului turismului nr. 188/2003 privind modificarea și completarea Normelor metodologice privind clasificarea structurilor de primire turistice, aprobate prin Ordinul ministrului turismului nr. 510/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 181 din 24 martie 2003, precum și orice alte dispoziții contrarii.

(2) Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul pentru întreprinderi mici și mijlocii, comerț, turism și profesii liberale,

Ovidiu Ioan Silaghi

București, 12 mai 2008.

Nr. 636.

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 379 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul de vânzări și informare al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN**pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Consiliului tehnico-economic al Administrației Naționale a Penitenciarelor**

Având în vedere prevederile art. 42 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 6 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 83/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind organizarea și funcționarea Consiliului tehnico-economic al Administrației Naționale a Penitenciarelor, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Administrația Națională a Penitenciarelor va duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă orice dispoziție contrară.

p. Ministrul justiției,
Katalin Barbara Kibedi,
secretar de stat

București, 6 mai 2008.
Nr. 1.270.

ANEXĂ

REGULAMENT**privind organizarea și funcționarea Consiliului tehnico-economic al Administrației Naționale a Penitenciarelor****CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — Consiliul tehnico-economic al Administrației Naționale a Penitenciarelor este structura decizională constituită în scopul analizării și avizării lucrărilor de investiții din sistemul administrației penitenciare pentru asigurarea unei concepții unitare.

Art. 2. — În înțelesul prezentului ordin, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *documentație de avizare pentru lucrări de intervenții* — documentația tehnico-economică similară studiului de fezabilitate, elaborată pe baza concluziilor raportului de expertiză tehnică și, după caz, ale raportului de audit energetic, pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici aferenți lucrărilor de intervenții la construcții existente;

b) *lucrări de intervenții* — lucrările de construcții existente, inclusiv instalațiile aferente, asimilate obiectivelor de investiții, care constau în: reparații capitale, transformări, modificări, modernizări, consolidări, reabilitări termice, precum și lucrări de intervenții pentru prevenirea sau înlăturarea efectelor produse de acțiuni accidentale și calamități naturale, efectuate în scopul asigurării cerințelor esențiale de calitate și funcționale ale construcțiilor, potrivit destinației lor;

c) *studiu de fezabilitate* — documentația tehnico-economică prin care se stabilesc principalii indicatori tehnico-economici aferenți obiectivului de investiții, pe baza necesității și oportunității realizării acestuia, și care cuprinde soluțiile funcționale, tehnologice, constructive și economice ce urmează a fi supuse aprobării;

d) *studiu de prefezabilitate* — documentația tehnico-economică prin care se fundamentează necesitatea și oportunitatea investiției pe bază de date tehnice și economice;

e) *deviz general* — documentația economică prin care se stabilește valoarea totală estimativă a cheltuielilor necesare realizării obiectivelor de investiții sau a cheltuielilor asimilate investițiilor, necesare realizării lucrărilor de intervenții la construcții și instalații, în faza de proiectare studiu de fezabilitate/documentație de avizare a lucrărilor de intervenții;

f) *expertiză tehnică* — documentația tehnico-economică definită prin Normativul P 100/2002, pentru proiectarea antiseismică a construcțiilor de locuințe, social-culturale, agrozootehnice și industriale, cu modificările și completările ulterioare;

g) *proiect pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții* — proiectul pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții, necesar emiterii autorizației de construire, este extras din proiectul tehnic și se elaborează în condițiile prevederilor și în conformitate cu conținutul-cadru cuprins în anexa nr. 1 la Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării construcțiilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Documentațiile tehnico-economice analizate și avizate în cadrul Consiliului tehnico-economic se referă la:

a) obiectivele noi de investiții;

b) lucrările de intervenții constând în reparații capitale și consolidări pentru punerea în siguranță a fondului construit existent, precum și în alte cheltuieli asimilate investițiilor;

c) actualizarea devizelor generale, potrivit art. 5 din anexa nr. 4 „Metodologie privind elaborarea devizului general pentru obiective de investiții și lucrări de intervenții la Hotărârea Guvernului nr. 28/2008 privind aprobarea conținutului-cadru al documentației tehnico-economice aferente investițiilor publice, precum și a structurii și metodologiei de elaborare a devizului general pentru obiective de investiții și lucrări de intervenții;

d) modificări de soluții tehnice;

e) eliberarea autorizațiilor de construire, reconstruire, modificare, extindere, reparare sau desființare a obiectivelor de investiții din sistemul administrației penitenciare;

f) schimbări de destinație a spațiilor executate prin lucrări de natura reparațiilor curente.

Art. 4. — Limitele valorice privind competența de aprobare a documentațiilor tehnico-economice aferente obiectivelor noi de investiții sunt cele stabilite de Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, respectiv:

a) Guvernul României, pentru valori mai mari de 20 milioane lei;

b) Ministerul Justiției, pentru valori cuprinse între 3 milioane lei și 20 milioane lei;

c) Administrația Națională a Penitenciarelor, pentru valori până la 3 milioane lei, cu avizul prealabil al Ministerului Justiției.

CAPITOLUL II

Componența, atribuțiile, participanții și programul Consiliului tehnico-economic

Art. 5 — (1) Consiliul tehnico-economic este organizat în componența următoare:

a) directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor;

b) directorul general adjunct, responsabil cu problemele economico-administrative din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor;

c) directorii generali adjuncți ai Administrației Naționale a Penitenciarelor;

d) reprezentantul Serviciului de gestiune a investițiilor — Direcția investiții și administrarea serviciilor din cadrul Ministerului Justiției;

e) directorul Direcției economico-administrativ din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor;

f) directorul Direcției siguranța deținerii și regim penitenciar din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor;

g) directorul Direcției medicale din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor;

h) directorul Direcției intervenție psihosocială din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor;

i) directorii adjuncți ai Direcției economico-administrativ din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor;

j) șeful Serviciului cazarmare construcții investiții din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor;

k) un specialist din cadrul Compartimentului plan — serviciul cazarmare construcții investiții din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor, în calitate de secretar al Consiliului.

(2) În cazul în care persoanele menționate la alin.(1) lit. d)–j) nu pot participa la ședințele Consiliului tehnico-economic, urmează a participa înlocuitorul legal al acestora.

Art. 6. — (1) Conducerea Consiliului tehnico-economic este asigurată de către directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, în calitate de președinte, și de către directorul general adjunct, responsabil cu problemele economico-administrative din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor, în calitate de vicepreședinte.

(2) În cazul în care directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor nu poate participa la ședințele Consiliului tehnico-economic, conducerea acestuia este asigurată de către vicepreședinte.

Art. 7. — În exercitarea atribuțiilor sale, președintele Consiliului tehnico-economic poate emite orice alte dispoziții privind modalitatea de lucru a consiliului și de analizare și avizare a documentațiilor din cadrul ședințelor de lucru.

Art. 8. — Directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor stabilește la începutul fiecărui an componența nominală a Consiliului tehnico-economic.

Art. 9. — Consiliul tehnico-economic al Administrației Naționale a Penitenciarelor se întrunește ori de câte ori este nevoie, în prezența a minimum două treimi din numărul total al membrilor.

Art. 10. — Convocarea membrilor se face prin grija secretarului Consiliului tehnico-economic, cu 5 zile înainte, prin telefon și/sau în scris.

Art. 11. — Consiliul tehnico-economic are următoarele atribuții principale:

a) avizarea documentațiilor tehnico-economice aferente obiectivelor noi de investiții;

b) avizarea documentațiilor de avizare aferente lucrărilor de intervenții la imobile, constând în reparații capitale și consolidări pentru punerea în siguranță a fondului construit existent, precum și în alte cheltuieli asimilate investițiilor;

c) analizarea documentelor și documentațiilor pentru care sunt necesare dispoziții de aprobare, respectiv actualizări ale devizelor generale;

d) emiterea autorizațiilor de construire, reconstruire, modificare, extindere, reparare sau desființare a obiectivelor de investiții din sistemul administrației penitenciare.

Art. 12. — Obiectivele de investiții și intervenții la imobile din categoria celor prevăzute la art. 11 nu se vor executa fără avizul Consiliului tehnico-economic al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Art. 13. — La ședințele Consiliului tehnico-economic pot participa, fără drept de vot, și următoarele categorii de persoane:

a) specialiști din cadrul Serviciului cazarmare construcții investiții, în calitate de raportori pentru prezentarea documentațiilor supuse aprobării, responsabili ai lucrărilor analizate, precum și specialiști din cadrul altor direcții și servicii din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor;

b) șeful Serviciului juridic din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor, atunci când Consiliul tehnico-economic analizează situația juridică a spațiilor vizate de lucrările supuse avizării;

c) reprezentanții societăților de proiectare care au elaborat documentațiile supuse avizării și reprezentanții ordonatorilor terțiari de credite, beneficiari ai documentațiilor supuse avizării, pentru prezentarea și susținerea documentațiilor menționate, precum și pentru luarea la cunoștință a concluziilor Consiliului tehnico-economic.

CAPITOLUL III

Atribuțiile secretarului Consiliului tehnico-economic

Art. 14. — Secretarul Consiliului tehnico-economic are următoarele atribuții:

a) primește și înregistrează documentațiile propuse spre analiză și avizare, iar în situația depunerii unei documentații incomplete, aceasta se restituie solicitantului, cu mențiunea de a fi completată ulterior;

b) întocmește ordinea de zi și convocatorul ședințelor;

c) după aprobarea ordinii de zi și a convocatorului ședințelor comunică celor interesați data întâlnirii și agenda de lucru a Consiliului tehnico-economic, în conformitate cu prevederile art. 10;

d) pregătește mapele de lucru pentru membrii și invitații Consiliului tehnico-economic;

e) întocmește avizul Consiliului tehnico-economic, dispoziția de aprobare, autorizația de construire și/sau autorizația de demolare;

f) întocmește și păstrează registrul unic al proceselor-verbale de ședință și registrul avizelor și autorizațiilor emise;

g) numerotează și înregistrează avizele și autorizațiile într-un registru constituit special în acest scop;

h) transmite documentele avizate ordonatorilor terțiari de credite, precum și persoanelor autorizate interesate;

i) întocmește procese-verbale de avizare, urmărește introducerea în documentații a condițiilor și recomandărilor stabilite prin concluziile ședinței de avizare;

j) păstrează un exemplar din documentația supusă avizării, potrivit art. 16 lit. a), b), d), e), f) și g);

k) întocmește anual un raport privind activitatea Consiliului tehnico-economic;

l) întocmește baza de date și gestionează arhiva Consiliului tehnico-economic.

Art. 15. — (1) Mapa de lucru va fi pusă la dispoziția membrilor Consiliului tehnico-economic cu cel puțin 3 zile înaintea datei de desfășurare a ședinței și va conține:

a) agenda de lucru;

b) notele de prezentare și rapoartele de expertiză aferente documentațiilor supuse aprobării;

c) documentația tehnică aferentă lucrărilor supuse analizei.

(2) Nota de prezentare prevăzută la alin. (1) lit. b) este întocmită, potrivit anexei nr. 1 la prezentul regulament, de către beneficiarul lucrării și este însoțită de procesul-verbal de analiză a documentației, semnat de directorul unității, directorul responsabil cu probleme economico-administrative, directorul responsabil cu problemele privind siguranța deținerii, inginerul/tehnicianul constructor și, după caz, de medicul-șef al unității.

(3) Raportul de expertiză prevăzută la alin. (1) lit. b) este întocmit, potrivit anexei nr. 2 la prezentul regulament, de către responsabilul de lucrare din cadrul Serviciului cazarmare construcții investiții.

CAPITOLUL IV

Documentații supuse analizei și avizării

Art. 16. — Consiliul tehnico-economic analizează și avizează:

a) rezultatele și concluziile expertizelor tehnice;

b) indicatorii tehnico-economici din documentația de avizare pentru intervenții la imobile, respectiv studiile de fezabilitate și studiile de fezabilitate pentru obiective noi de investiții, și stabilește necesitatea și oportunitatea promovării lucrărilor;

c) proiectele pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții;

d) listele cu imobilele propuse pentru scoaterea din funcțiune și casarea în vederea demolării;

e) valorile actualizate ale devizelor generale;

f) modificările de soluții tehnice;

g) alte documente sau documentații necesare luării hotărârilor;

h) schimbările de destinație a spațiilor executate prin lucrări de natura reparațiilor curente.

Art. 17. — Studiile de fezabilitate vor fi însoțite de certificatele de urbanism eliberate de autoritățile publice locale și de avizele înscrise pe acestea.

CAPITOLUL V

Procedura de avizare

Art. 18. — (1) Procedura de avizare a documentațiilor menționate presupune parcurgerea următoarelor etape:

a) prezentarea de către responsabilii de lucrări din cadrul Serviciului construcții cazarmare investiții a punctului de vedere tehnic și economic asupra documentațiilor supuse avizării;

b) verificarea de către membrii Consiliului tehnico-economic a dosarelor care cuprind lucrările supuse analizei;

c) votul asupra documentației corespunzătoare fiecărui dosar;

d) întocmirea procesului-verbal al ședinței de către secretarul Consiliului tehnico-economic;

e) întocmirea dispoziției de aprobare și a avizului tehnico-economic cu un termen de valabilitate 3 ani.

(2) După expirarea perioadei de valabilitate menționate la alin. (1) lit. e), documentațiile corespunzătoare fiecărui dosar se supun din nou analizei Consiliului tehnico-economic.

Art. 19. — Avizarea sau respingerea documentației se face prin votul a două treimi din numărul membrilor prezenți și se consemnează în registrul de procese-verbale.

Art. 20. — Unitatea subordonată Administrației Naționale a Penitenciarelor, care beneficiază de proiectul supus avizării, păstrează un exemplar din fiecare dosar al proiectelor pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții prevăzute la art. 16 lit. c), precum și documentele necesare schimbării destinației spațiilor executate prin lucrări de natura reparațiilor curente, prevăzute la art. 16 lit. h).

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 21. — Consiliul tehnico-economic va analiza anual situația lucrărilor supuse avizării, avizate sau respinse, pe baza raportului întocmit de secretar.

*ANEXA Nr. 1
la regulament*

APROB

Director penitenciar

.....

NOTĂ DE PREZENTARE

1. Date generale:

Obiectiv de investiții/intervenții la imobile

Ordonator principal de credite

Ordonator secundar de credite

Ordonator terțiar de credite

Beneficiar

Proiectant general

Nr. proiect faza de proiectare

Amplasamentul obiectivului

2. Indicatorii tehnico-economici:

2.1. Valoarea totală a investiției (luna/anul)

din care construcții-montaj

2.2. Durata de realizare a investiției (luni)

3. Necesitatea și oportunitatea investiției

4. Conținutul documentației:

4.1. Descrierea investiției:

— descrierea lucrării

4.2. Avize și acorduri:

— enumerarea avizelor prevăzute în certificatul de urbanism (certificatul de urbanism și avizele vor fi anexate în copie la nota de prezentare)

5. Alte informații necesare susținerii lucrării

AVIZAT

Director Direcția economico-administrativă,

.....

Întocmit

Tehnician/Inginer constructor,

.....

ANEXA Nr. 2
la regulament

RAPORT DE EXPERTIZĂ
privind studiul de fezabilitate pentru obiectivul de investiții/intervenții la imobile

„..... — Penitenciar”

județul

Studiul de fezabilitate elaborat pentru acest obiectiv a fost transmis în vederea obținerii avizului Consiliului tehnico-economic al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

1. Indicatorii tehnico-economici:

1.1. Valoarea totală a investiției (luna/anul),

dincare construcției-montaj

1.2. Durata de realizare a investiției (luni)

Valorile sunt confidențiale și se vor actualiza potrivit evoluției ulterioare a prețurilor.

2. Constatări:

2.1. Scopul investiției/intervenției la imobile

.....

.....

.....

2.2. Descrierea lucrărilor

.....

.....

.....

3. Concluzii

Soluțiile tehnice corespund/nu corespund condițiilor din teren precizate în documentație și cerințelor normale de funcționare.

Întocmit

Responsabil lucrare din cadrul Serviciului cazarmare construcții investiții,

.....

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUICURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI
SECȚIA A TREIA**HOTĂRÂREA**
din 29 iunie 2006**În Cauza Togănel și Grădinaru împotriva României**

(Cererea nr. 5.691/03)

Strasbourg

În Cauza Togănel și Grădinaru împotriva României,
Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a III-a), statuând în cadrul unei camere formate din domnii B. M. Zupančič, președinte, I. Cafisch, C. Bîrsan, V. Zagrebelsky, E. Myjer, David Thór Björgvinsson, doamna I. Ziemele, judecători, și domnul V. Berger, grefier de secție,
după ce a deliberat în camera de consiliu la data de 8 iunie 2006,
pronunță următoarea hotărâre, adoptată la această dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află o cerere (nr. 5.691/03) îndreptată împotriva României, prin care doi cetățeni ai acestui stat, domnul Laurențiu Togănel și doamna Ana Grădinaru (*reclamanții*), au sesizat Curtea la data de 3 ianuarie 2003 în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Reclamanții sunt reprezentați de dl V. Gorea, avocat din Târgu-Mureș. Guvernul român (*Guvernul*) a fost reprezentat de agentul său, doamna Roxana Rizoiu, apoi de doamna Beatrice Ramașcanu de la Ministerul Afacerilor Externe.

3. Cererea a fost atribuită Secției a III-a a Curții (art. 52 § 1 din Regulament). În cadrul acesteia, camera însărcinată să analizeze cauza (art. 27 § 1 din Convenție) a fost constituită conform art. 26 § 1 din Regulament.

4. La data de 24 iunie 2005, președintele Secției a III-a a decis să comunice cererea Guvernului. Invocând prevederile art. 29 § 3 din Convenție, el a decis să se analizeze în același timp admisibilitatea și fondul cauzei.

5. Atât reclamanții, cât și Guvernul au depus observații scrise privind fondul cauzei (art. 59 § 1 din Regulament).

ÎN FAPT**1. Circumstanțele cauzei**

6. Reclamanții sunt cetățeni români și locuiesc în Târgu-Mureș.

7. În anul 1950, în temeiul Decretului de naționalizare nr. 92/1950, statul a intrat în posesia unui imobil situat în Eforie Sud, str. Mircea cel Bătrân nr. 3, compus dintr-o casă cu două apartamente și terenul aferent. Acest bun aparținea tatălui reclamantului.

8. La data de 27 mai 1997, societatea „U”, administratoarea bunurilor imobile ale statului, le-a vândut lui C.G. și lui C.E. un apartament alcătuit din două camere (64,26 m²), pe care îl ocupau în calitate de chiriași. La data de 17 noiembrie 1997, aceeași societate administratoare le-a vândut lui D.G. și lui D.M., foști chiriași la stat, restul bunului imobil, adică un apartament compus din două camere (47,37 m²).

1. Acțiunea în revendicare împotriva statului

9. La data de 15 decembrie 1997, reclamanții au formulat împotriva Primăriei Constanța și a societății „U” o acțiune în revendicare având ca obiect imobilul în discuție. Aceștia au susținut că bunul fusese naționalizat din greșeală, în temeiul Decretului nr. 92/1950, deoarece tatăl lor era exceptat de la naționalizare.

10. Prin Sentința din 5 martie 1998, Judecătoria Constanța le-a admis acțiunea, a constatat că bunul fusese naționalizat din eroare și a obligat primăria să li-l restituie.

11. În urma apelului și a recursului părților pârâte, la 12 octombrie 1998 și la 6 septembrie 1999, Tribunalul și Curtea de Apel Constanța au confirmat sentința.

2. **Acțiunea în constatarea nulității contractelor de vânzare-cumpărare**

12. În paralel, reclamanții au formulat o acțiune în constatarea nulității contractelor de vânzare-cumpărare încheiate între societatea „U” și chiriașii D.G. și D.M. și C.G. și

C.E. Ei au susținut că aceste contracte fuseseră încheiate cu încălcarea Legii nr. 112/1995.

13. Prin Încheierea de ședință din 20 mai 1999, Judecătoria Constanța a decis să amâne pronunțarea în așteptarea soluționării dosarului având ca obiect revendicare.

14. La data de 27 ianuarie 2000, instanța a repus cauza pe rol și a respins acțiunea reclamanților, apreciind că locatarii fuseseră dobânditori de bună-credință la momentul încheierii contractelor de vânzare-cumpărare. Reclamanții au formulat apel împotriva acestei sentințe.

15. Prin Decizia din 29 noiembrie 2000, Tribunalul Constanța a admis apelul reclamanților și, pe fond, a constatat nulitatea contractelor de vânzare-cumpărare. Instanța a considerat că statul intrase în posesia bunului „fără titlu” și că, prin urmare, bunul respectiv nu putea face obiectul unui contract de vânzare-cumpărare în temeiul Legii nr. 112/1995.

16. La data de 11 iunie 2001, în urma recursului părților pârâte, Curtea de Apel Constanța a casat decizia și a trimis cauza spre rejudecare în fața aceleiași instanțe.

17. La data de 26 ianuarie 2002, Tribunalul Constanța, reluând motivarea Judecătoriei Constanța, a respins apelul reclamanților ca nefondat.

18. În urma recursului reclamanților, prin Decizia irevocabilă din 22 noiembrie 2002, Curtea de Apel Constanța a casat decizia pronunțată în apel și, admitând parțial acțiunea reclamanților, a constatat nulitatea contractului de vânzare-cumpărare încheiat între societatea „U” și chiriașii C.G. și C.E. În ceea ce privește contractul de vânzare-cumpărare încheiat cu D.G. și D.M., Curtea de Apel Constanța a respins cererea reclamantului constatând buna-credință a cumpărătorilor la momentul încheierii contractului.

3. Cererea de restituire în temeiul dispozițiilor Legii nr. 10/2001

19. La data de 10 august 2001, reclamanții au depus o cerere de restituire integrală a bunului aflat în litigiu. Cererea lor nu a fost soluționată.

II. Dreptul și practica internă pertinente

20. Prevederile legale și jurisprudența internă relevante sunt descrise în hotărârile *Brumărescu împotriva României* ([MC], nr. 28.342/95, CEDO 1999-VII, p. 250-256, §§ 31-44), *Străin și*

alții împotriva României (nr. 57.001/00, §§ 19-26, 21 iulie 2005), *Păduraru împotriva României* (nr. 63.252/00, §§ 38-53, 1 decembrie 2005) și *Porteanu împotriva României* (nr. 4.596/03, §§ 23-25, 16 februarie 2006).

ÎN DREPT

I. Asupra pretensei încălcări a art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție

21. Reclamanții susțin că vânzarea apartamentului către chiriașii D.G. și D.M., validată prin Decizia Curții de Apel București din 22 noiembrie 2002, a încălcat art. 1 din Protocolul nr. 1, care prevede următoarele:

„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.”

A. Asupra admisibilității

22. Curtea constată că acest capăt de cerere nu este în mod vădit neîntemeiat în sensul art. 35 § 3 din Convenție. Mai mult, ea observă că nu este lovit de niciun motiv de inadmisibilitate și, prin urmare, îl declară admisibil.

B. Asupra fondului

23. Guvernul consideră că acțiunea în constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare nu are nicio incidență asupra dreptului de proprietate al reclamanților, deoarece nici titlul lor de proprietate și nici șansele acestora de a obține posesia bunului nu au fost afectate. Constatarea bunei-credințe a cumpărătorilor nu echivalează nici cu o negare a titlului de proprietate al reclamanților, nici cu o confirmare a titlului cumpărătorului. Astfel, procedura litigioasă nu a prejudiciat dreptul de proprietate al reclamanților. Ei ar fi avut mai multe șanse să li se restituie bunul dacă ar fi formulat o nouă acțiune în revendicare. Chiar dacă hotărârea litigioasă constituie o ingerință în dreptul de proprietate al reclamanților, aceasta era prevăzută de lege, urmarea un scop legitim și era proporțională. În fine, Guvernul apreciază că reclamanții puteau obține o despăgubire în temeiul Legii nr. 10/2001.

24. Reclamanții contestă acest argument. Ei consideră că bunul lor a devenit în mod ilegal proprietatea statului și că terții cumpărători nu au fost de bună-credință în momentul încheierii contractelor respective. Totodată, contractul de vânzare-cumpărare încheiat cu D.G. și D.M. ar fi trebuit să fie anulat de instanțele interne.

25. Curtea reamintește că în Cauza *Străin* citată mai sus (§§ 39 și 59) s-a considerat că vânzarea de către stat terților de bună-credință a unui bun ce aparținea altei persoane, chiar dacă s-a produs anterior confirmării definitive în justiție a dreptului de proprietate al acesteia, însoțită de lipsa totală de despăgubire, constituia o privare de proprietate contrară art. 1 din Protocolul nr. 1.

26. Mai mult decât atât, în Cauza *Păduraru* citată mai sus (§ 112) Curtea a constatat că statul își încălcase obligația pozitivă de a reacționa în timp util și coerent în fața chestiunii de interes general pe care o constituie restituirea sau vânzarea unor imobile intrate în posesia sa în baza decretelor de naționalizare. De asemenea, Curtea a considerat că incertitudinea generală astfel creată s-a repercutat asupra reclamantului, care s-a aflat în imposibilitatea de a recupera totalitatea bunului său, deși dispunea de o decizie definitivă care condamna statul să i-l restituie.

27. În speță, Curtea nu distinge niciun motiv de a se abate de la jurisprudența citată mai sus, situația de fapt fiind aproximativ aceeași. Similar Cauzei *Brumărescu* citate mai sus, în cauza de față terții au devenit proprietari înainte ca dreptul de proprietate al reclamanților asupra acestui bun să facă obiectul unei confirmări definitive. Și, la fel ca în Cauza *Străin* citată mai sus, reclamanții au fost, în speță, recunoscuți proprietari legitimi, instanțele considerându-le incontestabil titlul de proprietate, având în vedere caracterul abuziv al naționalizării.

28. Curtea observă că vânzarea bunului reclamanților în temeiul Legii nr. 112/1995 îi împiedică să exercite prerogativele dreptului de proprietate al acestora și că nu le-a fost acordată nicio despăgubire pentru această privare. Într-adevăr, deși au depus o cerere de despăgubire în temeiul Legii nr. 10/2001 pentru partea vândută terților, reclamanții nu au primit până în prezent niciun răspuns.

29. Curtea observă că la data de 22 iulie 2005 a fost adoptată Legea nr. 247/2005 pentru modificarea Legii nr. 10/2001. Această nouă lege acordă un drept la despăgubire la valoarea de circulație a bunului ce nu poate fi restituit persoanelor care se află în aceeași situație ca și reclamanții. Curtea observă că legea menționată mai sus propune, pentru persoanele care nu au posibilitatea să obțină restituirea bunului lor în natură, să li se acorde o despăgubire sub forma unei participații, în calitate de acționari, la un organism de plasament de valori mobiliare (OPCVM). În principiu, persoanele îndreptățite să primească o despăgubire pe această cale vor primi titluri de valoare ce vor fi transformate în acțiuni, după cotarea societății la bursă.

30. Curtea observă că la data de 29 decembrie 2005 societatea pe acțiuni „Proprietatea” a fost înscrisă la Registrul Comerțului din București. Pentru ca acțiunile emise de această societate pe acțiuni să poată face obiectul unei tranzacții pe piața financiară, trebuie urmată procedura de aprobare de către Consiliul Național al Valorilor Mobiliare (CNVM). Conform calendarului previzional al societății pe acțiuni „Proprietatea”, operațiunea de conversie a titlurilor în acțiuni trebuia să aibă loc în martie 2006, iar intrarea efectivă la bursă, în decembrie 2006.

31. În speță, presupunând că cererea de restituire formulată de reclamanți în temeiul Legii nr. 10/2001 este admisibilă și că poate face obiectul unei despăgubiri, Curtea observă că societatea pe acțiuni „Proprietatea” nu funcționează în prezent într-un mod susceptibil să conducă la acordarea efectivă a unei despăgubiri. Prin urmare, ea consideră că zădărnicierea dreptului de proprietate al reclamanților asupra apartamentului compus din două camere (47,37 m²), situat în Eforie Sud, str. Mircea cel Bătrân nr. 3, combinată cu lipsa totală de despăgubire, le-a impus acestora o sarcină disproporționată și excesivă, incompatibilă cu dreptul la respectarea bunurilor lor, garantat de art. 1 din Protocolul nr. 1.

Prin urmare, a avut loc încălcarea acestei prevederi.

II. Asupra aplicării articolului 41 din Convenție

32. Conform art. 41 din Convenție,

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciu

33. Reclamanții solicită restituirea apartamentului vândut către D.G. și D.M. sau acordarea sumei de 60.000 euro (EUR) reprezentând valoarea acestuia. Aceștia nu au furnizat niciun raport de expertiză în acest sens. De asemenea, solicită suma de 10.000 EUR cu titlu de daune morale pentru „traumatismele psihice” suferite timp de peste 8 ani.

34. Guvernul apreciază că valoarea comercială totală a bunului (inclusiv apartamentul deja restituit reclamanților) este de 31.153 EUR, furnizând opinia unui expert imobiliar în acest sens.

35. Curtea reamintește că o hotărâre ce constată o încălcare atrage pentru statul pârât obligația juridică, potrivit Convenției, de a pune capăt încălcării și de a-i înlătura consecințele. Dacă dreptul intern nu permite decât o corectare imperfectă a consecințelor acestei încălcări, art. 41 din Convenție îi conferă Curții puterea de a acorda o reparație părții lezate prin actul sau omisiunea în legătură cu care a fost constatată o încălcare a Convenției. În exercitarea acestei puteri, ea dispune de o anumită latitudine; adjectivul „echitabil” și expresia „dacă este cazul” demonstrează acest lucru.

36. Printre elementele luate în considerare de Curte, atunci când statuează în materie, se numără daunele materiale, adică pierderile suferite efectiv ca urmare directă a încălcării pretinse, și daunele morale, adică înlăturarea stării de angoasă, a neplăcerilor și incertitudinilor ce rezultă din această încălcare, precum și alte daune nemateriale (vezi, printre altele, Cauza *Ernestina Zullo împotriva Italiei*, nr. 64.897/01, § 25, 10 noiembrie 2004).

37. Mai mult, atunci când diferitele elemente ce constituie prejudiciul nu se pretează la un calcul exact sau atunci când distincția dintre daunele materiale și daunele morale se dovedește a fi dificilă, Curtea poate fi determinată să le analizeze global (Cauza *Comingersoll împotriva Portugaliei* [MC] nr. 35.382/97, § 29, CEDO 2000-IV).

38. Având în vedere particularitățile situației de fapt, Curtea apreciază că restituirea apartamentului compus din două camere (47,37 m²), situat în Eforie Sud, str. Mircea cel Bătrân nr. 3, vândut către D.G. și D.M., așa cum a fost ea dispusă prin sentința definitivă pronunțată la data de 5 martie 1998 de către Judecătoria Constanța, i-ar repune pe reclamanți, pe cât posibil, într-o situație echivalentă cu cea în care s-ar fi aflat dacă cerințele art. 1 din Protocolul nr. 1 nu ar fi fost încălcate. Dacă statul pârât nu procedează la această restituire într-un termen

de 3 luni de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri, Curtea decide ca el să le plătească părților interesate, cu titlu de daune materiale, o sumă care să corespundă valorii actuale a apartamentului.

39. În acest sens, Curtea observă cu interes că Legea nr. 247/2005 pentru modificarea Legii nr. 10/2001 privind restituirea unor bunuri naționalizate atât pe cale legală, cât și în mod ilegal, intrată în vigoare la data de 19 iulie 2005, aplică principiile exprimate în jurisprudența internațională, judiciară sau arbitrală, referitoare la reparațiile datorate în caz de acte ilicite și confirmate în mod constant de ea însăși în jurisprudența sa referitoare la privările ilegale sau *de facto* [Cauza *Papamichalopoulos împotriva Greciei* (reparație echitabilă), Hotărârea din 31 octombrie 1995, seria A nr. 330-B, p. 59-61, §§ 36-39, Cauza *Zubani împotriva Italiei*, Hotărârea din 7 august 1996, *Culegere de hotărâri și decizii* 1996-IV, p. 1.078, § 49, și Cauza *Brumărescu împotriva României* (reparație echitabilă) citată mai sus, §§ 22 și 23].

40. Într-adevăr, noua lege califică drept abuzive naționalizările efectuate de regimul comunist și prevede obligația de restituire în natură a bunului scos din patrimoniul unei persoane în urma unei astfel de privări. În caz de imposibilitate de restituire, cum ar fi, de exemplu, din cauza înstrăinării prin vânzare a bunului către un terț de bună-credință, legea acordă o despăgubire egală cu valoarea comercială a bunului în momentul acordării (titlul I secțiunea I art. 1, 16 și 43 din lege).

41. În speță, pentru stabilirea valorii despăgubirii care să le fie plătită reclamanților, Curtea observă că singurul document care atestă valoarea comercială a bunului este avizul expertului imobiliar angajat de Guvern, care se referă la totalitatea imobilului.

42. Ținând seama de informațiile de care dispune referitor la prețurile de pe piața imobiliară locală, Curtea apreciază că valoarea de circulație actuală a bunului este de 14.000 EUR.

43. În plus, Curtea consideră că evenimentele în cauză au dus la încălcări grave ale dreptului reclamanților la respectarea bunului lor, pentru care suma de 1.400 EUR reprezintă o reparație echitabilă a prejudiciului moral suferit.

B. Dobânzi moratorii

44. Curtea consideră potrivit ca rata dobânzii moratorii să se bazeze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal a Băncii Centrale Europene, majorată cu trei puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

CURTEA

ÎN UNANIMITATE

1. declară cererea admisibilă;
2. hotărăște că a avut loc încălcarea art. 1 din Protocolul nr. 1;
3. hotărăște:

a) ca statul pârât să le restituie reclamanților apartamentul compus din două camere (47,37 m²), situat în Eforie Sud, str. Mircea cel Bătrân nr. 3, în cel mult 3 luni de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri, conform art. 44 § 2 din Convenție;

b) ca, în lipsa acestei restituirii, statul pârât să le plătească reclamanților, împreună, în același termen de 3 luni, 14.000 EUR (paisprezece mii euro) cu titlu de daune materiale, plus orice sumă ce ar putea fi datorată cu titlu de impozit;

4. hotărăște ca statul pârât să le plătească reclamanților, în același termen de 3 luni, suma de 1.400 EUR (una mie patru sute euro) cu titlu de daune morale;

5. hotărăște ca sumele respective să fie convertite în moneda statului pârât, la cursul de schimb valabil la data plății;

6. hotărăște ca, începând de la expirarea termenului menționat mai sus și până la efectuarea plății, aceste sume să se majoreze cu o dobândă simplă având o rată egală cu cea a facilității de împrumut marginal a Băncii Centrale Europene, valabilă în această perioadă, majorată cu trei puncte procentuale;

7. respinge cererea de reparație echitabilă pentru rest.

Redactată în limba franceză, apoi comunicată în scris, la data de 29 iunie 2006, în conformitate cu art. 77 §§ 2 și 3 din Regulament.

Boštjan M. Zupančič,
președinte

Vincent Berger,
grefier

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE
— Prețuri pentru anul 2008 —

Denumirea publicației	Suport fizic			Suport electronic	
	Abonament anual (lei)	Abonament trimestrial (lei)	Abonament lunar (lei)	Abonament anual (lei)	Abonament lunar (lei)
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	1.670	428	150	960	90
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*	285	—	—		
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	1.500	375	—	420	40
• Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.250	562	—	720	65
• Monitorul Oficial, Partea a III-a	430	107	—	240	25
• Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.720	430	—	1.080	100
• Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.600	400	—	900	85
• Monitorul Oficial, Partea a VII-a	540	135	—	240	25
• Colecția Legislația României	450	112	—	—	—
• Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	750	187	—	—	—
• Breviar legislativ	70	17	—	40	—
• Repertoriul actelor normative apărute în Partea I	120	—	—	—	—

* Cu excepția numerelor bis de interes restrâns, disponibile prin comandă.

Prețurile includ TVA 9%.

Abonamente la publicațiile oficiale și comenzi către „Monitorul Oficial” R.A. se pot efectua prin următoarele societăți de distribuție:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, Str. Lirei nr. 11, parter, ap. 1, (telefon/fax: 411.91.79; 411.54.08)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon: 316.30.57, fax: 316.30.58)
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, et. 2, camerele 256—259, OP 33 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ MEDIA PRESS ABONAMENTE — S.R.L. — București, str. Izvor nr. 78, et. 2 (telefon: 311.97.84, fax: 311.97.85)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16; 255.48.17)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Pictor Dimitrie Hârlescu nr. 6, sector 2 (telefon: 255.18.00, fax: 255.18.66; 255.19.18)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (fax: 0250/73.54.75, telefon: 0350.40.59.87; 0350.40.59.88)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Elena Doamna nr. 62—64 (telefon/fax: 0244/51.40.52; 0244/51.48.01)
- ◆ DIFSTARPRESS — S.R.L. — Slobozia, bd. Matei Basarab, bl. I60, sc. A, ap. 15 (telefon/fax: 0243/23.23.68)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96; 0268/47.56.68)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ ROESTA — S.R.L. — Curtea de Argeș, str. Valea Iașului, bl. P10, sc. B, ap. 18 (telefon/fax: 0248/72.11.43)
- ◆ VIAȚA LIBERĂ — S.A. — Galați, Str. Domnească nr. 68 (telefon: 0236/46.06.20, fax: 0236/46.08.75)
- ◆ UNITATEA — S.R.L. — Alba Iulia, str. Traian nr. 26 (telefon: 0258/81.16.31, fax: 0258/81.28.43)
- ◆ MANPRES DISTRIBUTION — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1 (OP 33 — CP 24) (telefon/fax: 0318.06.20.33)
- ◆ CUGET LIBER — S.A. — Constanța, bd. I.C. Brătianu nr. 5 (telefon: 0241/58.21.20, fax: 0241/61.95.24)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 281110